

[Foged.]

les under kildeskat. Det er der vist ingen der vil kalde enkelt. Vi må håbe, at det kan laves betydelig enklere.

Må jeg i den forbindelse minde om, at hvis man indførte et andet skattesystem, hvor man i højere grad lagde beskatningen over på forbruget og derfor kunne fritage flere skatteydere for direkte statsskat, tror jeg, det hele kunne laves betydelig enklere.

Venstre vil som sagt gerne se på problemerne i forbindelse med samtidighedsskatten. Der er et udbredt ønske i befolkningen om at få skatteregnskabet i så nøje overensstemmelse med den øjeblikkelige situation som vel muligt, og for lønmodtagerne kan dette i vid udstrækning lade sig gøre, medens indkomsten for de frie erhvervs vedkommende kun kan opgøres på årsbasis.

Nu skal lønmodtagerne ikke deraf slutte, at de til enhver tid er fri for at administrere skat, at regeringen fritager dem for det. I alle de tilfælde, hvor de også er arbejdsgivere — og det er de på mange områder — vil de også komme til at administrere skat. Enhver borger, det være sig en lønmodtager eller en anden, der i sin private husholdning udbetaler mere end 20 kr. inden for en uge — det står i § 44 — er pligtig at tilbageholde skat, som han dermed skal administrere for sine medborgere. Et meget stort antal husmødre vil herefter blive arbejdsgivere, om vi kan bruge det udtryk, og skal ikke alene være ansvarlige for skattens indbetaling til skattekontoret, men skal også i henhold til § 84 ved hver udbetaling af løn give modtageren en skriftlig meddelelse om udbetalingens størrelse og om størrelsen af det indeholdte beløb. Venstre finder, at den administrationsbyrde, man på denne måde lægger på alle arbejdsgivere og på et utal af lønmodtagere, der lejlighedsvis bliver arbejdsgivere, er af en sådan art og tyngde, at spørgsmålet om samtidighedsskat administreret af den enkelte skatteyder nøje må overvejes.

I vore nabolande har kildeskatteordningerne afsløret, at der bliver en væsentlig øget administration både for det offentlige og for erhvervene, og der har været tusindvis af kontrolsager med politiets indblanding til følge, fordi særlig de mindre næringsdrivende ikke magtede at administrere ordningerne.

De borgere, der har en jævn indkomst, har ingen interesse i kildeskat. Deres skattebetaling ligger på samme niveau fra det ene år til det andet. Noget andet gør sig gældende for skatteydere med svingende indkomster. Sidste års skattechok på grund af indkomststigningerne skulle gerne være det sidste skattechok. Folketinget må allerede nu — og det skal være inden 1. januar — udarbejde nye regler for sådanne tilfælde. Fra venstres side er der tidligere peget på, at reguleringen kan ske ved, at man giver udvidet ret til forudbetaling af skat — det er i realiteten en samtidighedsskat. Hvis denne forudbetaling sættes i relation til merindtægten som en vis procentdel af denne — måske skal der også være andre regulatorer — og reguleringen også kan ske i januar måned, kunne såvel lønmodtagere som erhvervsdrivende opnå ensartede regler på dette område.

Når dette er sagt, vil jeg dog tilføje, at problemerne omkring de skatteydere, der har faldende indkomster, er af langt alvorligere karakter. Venstre ønsker indbygget ret til lempelse af skattebetaling, når sygdom og arbejdsløshed eller andre uforudsete forhold indtræffer.

Problemerne omkring kildeskatten er af en sådan størrelsesorden, at det må være rimeligt nøje at undersøge andre muligheder og at undersøge, om det ikke kunne gøres endnu mere rationelt for alle parter, endnu enklere og med ansvaret placeret på hver enkelt skatteyder.

I regeringens lovforslag foreslås lønmodtagerfradraget nu forhøjet helt op til 1.500 kr., og bortset fra forskellige såkaldte andre fradrag, såsom egne pensionsbidrag, underholdsbidrag, aftægts- og underholdsydelser og fradrag for underskud på fast ejendom, indføres der nu et standardfradrag, der for ikke-forsørgere er 1.200 kr. og for forsørgere 1.800 kr. årlig. Jeg kan ikke rigtig se den højere visdom i den sidste bestemmelse om standardfradrag — og så skal standardfradraget for øvrigt kun gælde for lønmodtagere, ikke for selvstændige erhvervsdrivende. Efter disse regler kan en lønmodtager uden i øvrigt at have særlige udgifter i forbindelse med erhvervvelsen af sin indtægt foretage et fradrag, der for enlige andrager 1.200 kr. og for ægtefæller 1.800 kr. Når det lægges til det faste løn-